

[Christophersen.]

tisk sprængstof. Det synes den ikke at gøre i dag, og det kan vi jo alle sammen være tilfreds med. Det er en sag, som med mere eller mindre styrke har præget den politiske diskussion her i landet helt siden 1870'erne, og det er selvfølgelig især med tilfredshed, mit parti ser, at denne sag nu omsider er ført frem til sin endelige afgørelse, idet spørgsmålet jo blev rejst i det forenede venstres program i 1870.

Jeg vil vedrørende forslaget om ændring af reglerne for Danmarks Hypotekbanks virksomhed kun sige, at det er ønskværdigt, sådan som det her foreslås, at loven om hypotekbanken nu bringes i overensstemmelse med den praksis, der rent faktisk har udviklet sig, og derfor kan vi tilslutte os det. Det samme gælder forslaget om at gå over til at anvende de statslige revisionsregler også ved revisionen af hypotekbankens virksomhed. Det er et princip, som det er fornuftigt at få fastslået, og jeg vil sige, at det nok vil være ønskeligt, at dette princip udstrækkes til også at omfatte andre områder, hvor der stadig gælder særlige revisionsregler, men hvor der i virkeligheden er tale om en offentlig virksomhed.

Endelig kan jeg om forslaget til lov om ophævelse af lov om lån til boligforanstaltninger sige, at her har vi at gøre med et forslag fra boligministeren, som vi finder er af en sådan karakter, at vi fuldt ud kan tilslutte os det, og vi kan derfor anbefale en hurtig og velvillig behandling af det.

Westergaard Andersen: Det er jo tre småforslag, vi har til behandling her, og alligevel kan man godt have en følelse af, at med disse forslag er der en historiens ring, der sluttes.

Forslaget om afløsning af tienden er den endelige faktiske afslutning af denne 800-årige ydelse. Den gamle ærkebiskop Absalon kæmpede jo en hård kamp i Skåne, vistnok bl. a. med det formål at overtale de skånske bønder til at tage tienden på sig. Nu står vi her på resterne af Absalons borg og vil gennemføre, at i hvert fald dog sønderjyderne får den sidste beskedne rest af de danske tiendepræstationer eftergivet.

Afviklingen af statsboligfonden af 1922 kan vi i enhver henseende betragte som et skridt i den rigtige retning. § 1 lyder dra-

stisk, men realiteten er jo såre beskeden og kan vel næppe engang inspirere til bemærkninger om den meget ønskelige sanering af langt større pengemellemværender mellem staten og boligmarkedet.

Hypotekbankforslaget er rent teknisk.

Overskriften over forslagene kunne vel lyde: forenkling af administrationen. Vi kan med udelt tilbøjelighed bifalde.

Per Dich: I denne sag, som drejer sig om at give Gud, hvad Guds er, og kejseren, hvad kejserens er — måske især det sidste, men på en mere rationel måde — kan vi tilslutte os fra socialistisk folkeparti med et ja og et amen.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne på boligministerens og egne vegne sige tak for modtagelsen af lovforslagene. Jeg har ingen særlige bemærkninger at gøre til ordførertalerne.

Jeg vil gerne sige til hr. Westergaard Andersen, at jeg ved ikke, om Absalon var gammel, men det er muligt, han blev gammel. Jeg tør ikke stå inde for, om udtalelsen var historisk rigtig.

Til hr. Christophersen vil jeg sige, at det er rigtigt, at vi nu afslutter et kapitel, men jeg er desværre nødt til at sige, at jeg vil komme med et ændringsforslag, som betyder, at kapitlet ikke helt bliver afsluttet, idet det har vist sig, at kirkeministeren har nogle særlige problemer med hensyn til, jeg tror, det er 20 privatejede kirker og kirkegårde, hvor der hviler en forpligtelse til at vedligeholde kirkerne og kirkegårdene, og denne forpligtelse har hidtil være udøvet i henhold til en paragraf i loven om tiendebanken. Derfor vil jeg gerne imellem første og anden behandling stille et ændringsforslag, der går ud på, at denne praksis skal fortsættes, indtil den er afviklet. Det er formentlig et spørgsmål om et forholdsvis kort åremål, før den er afviklet, men først når det sker, kan vi endeligt begrave tienden.

Westergaard Andersen: Jeg kan måske hjælpe økonomiministeren med en henvisning; der står en detaljeret beskrivelse i Politikens Danmarkshistorie.

Hermed sluttede forhandlingen.